

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/224/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512213646
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7512213646.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu: Profidebt Slovakia s.r.o., Bratislava, Mliekarenská 10, IČO: 35 925 922, zast. Advokátska kancelária Guniš & Partners s.r.o., Bratislava, Klincova 37/B, IČO: 36 862 657, proti žalovanej: L. B., K. A. XXX, V. O. I., za účasti vedľajšieho účastníka: OZ právna pomoc spotrebiteľom, Košice, Sofijská 13, IČO: 42 247 268, zast. advokátom JUDr. Ladislavom Miklušom, Advokátska kancelária Košice, Budapeštianska 8, o 840,34 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice-okolie č.k. 7C/261/2012-61 z 27.2.2013 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka.

Zaväzuje žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania v sume 33,54 eur, ktorú je povinný zaplatiť advokátovi vedľajšieho účastníka JUDr. Ladislavovi Miklušovi do 3 dní po právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa uznesením zastavil konanie vo veci samej a žalobcu zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 118,16 eur na účet jeho právneho zástupcu do 15 dní po právoplatnosti uznesenia.

Pri rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že podaním doručeným súdu 4.1.2013, žalobca zobrať žalobu v celom rozsahu späť.

Vychádzajúc z § 96 ods. 1,3 O.s.p. konanie zastavil, keďže k späťvzatiu žaloby došlo skôr než začalo pojednávanie.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.. V danom prípade žalobca zobrať žalobu späť v celom rozsahu. Urobil tak bez uvedenia konkrétneho dôvodu, teda k zastaveniu konania došlo v dôsledku jeho procesného zavinenia, preto mu vznikla povinnosť uhradiť žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania. Uzavrel, že aj vedľajší účastník má právo na náhradu trov konania, vrátane trov právneho zastúpenia, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval. Vzhľadom na to, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania, zaviazal ho uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie k návrhu t.j. 2 x po 51,45 €, paušálnej náhrady 2 x 7,63 €, čo spolu predstavuje čiastku 118,16 €. Uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť tieto trovy konania na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v určenej lehote.

Uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka napadol včas podaným odvolaním žalobca. Navrhol zmeniť uznesenie v napadnutej časti tak, aby vedľajšiemu účastníkovi nebola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia.

Priznanie nároku na náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi v tomto konaní považoval za konanie v rozpore s procesnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania. Z hľadiska výsledku konania podľa jeho názoru vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu, či neúspechu v tomto konaní žiadny vzťah. Bol toho názoru, že úspech vedľajšieho účastníka nie je automaticky daný úspechom toho účastníka, popri ktorom vedľajší účastník má v konaní vystupovať. V tomto prípade uplatnenie nároku na náhradu trov konania vedľajším účastníkom je podľa jeho názoru v rozpore s dobrými mravmi, predstavuje výsledok účelovosti jeho postupu a zneužívanie ust. § 93 ods. 2 až 4 O.s.p. evidentne motivovaného snahou o dosiahnutie prospechu titulom uplatnenia náhrady trov konania. V prípade právnickej osoby, ktorej deklarovaný predmet činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, sa javí ako dôvodné predpokladať, že na realizáciu takejto činnosti bude dostatočne odborne a personálne vybavená a nebude sa dávať právne zastupovať advokátom. Z názvu vedľajšieho účastníka vyplýva, že právna pomoc by mala byť poskytovaná priamo občianskym združením. Namiesto toho sa dané združenie dalo zastúpiť advokátom, čo domnienku o účelovosti jeho účasti v tomto konaní popri paušálnych tvrdeniach o ochrane práv spotrebiteľa opodstatňuje. Namietal, že náklady na zastúpenie advokátom v tomto prípade v žiadnom smere nepredstavujú účelne vynaložené trovy a pre priznanie nároku na ich náhradu nie je žiadny právny dôvod ani z tohto hľadiska.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť napadnutý výrok a zaviazat žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 33,54 € na účet jeho právneho zástupcu. Žalobca svojim späťvzatím, ktoré vykonal bez zjavného dôvodu, procesne zavinil, že konanie bolo zastavené. V tomto smere poukazoval na odbornú literatúru, rozhodnutie NS SR sp.zn. 7 MCdo 4/2010. Poukázal na odôvodnenie rozhodnutia vo výroku o trovách konania v uznesení Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 11Co/356/2012, z ktorého vyplýva, že účelnosť trov sa stotožňuje s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov konania. Podľa neho už len v rámci princípu rovnosti zbraní nie je spravodlivé vyžadovať, aby proti žalobcovi, ktorý inicioval tisíce v konaní a je zastúpený silnou advokátskou kanceláriou, ktorá ho zastupuje v každom konaní, vystupovali iba laici združení v občianskom združení bez právneho zastúpenia. Aj vzhľadom na početnosť sporov, ktoré žalobca inicioval, bolo nutné na riadne chránenie práv čo najväčšieho počtu spotrebiteľov použiť právnu pomoc advokáta. Zdôrazňoval, že jeho trovy boli jednoznačne účelne vynaložené. V ďalšej časti vyjadrenia k odvolaniu rozoberal pojem účelne vynaložených nákladov, tvrdil, že išlo o trovy právneho zastúpenia, ktoré bezprostredne súviseli s konaním, že k podaniu vyjadrenia žalobného návrhu došlo až potom, čo sa právny zástupca dôkladne oboznámil s obsahom žalobného návrhu a jeho príloh, právne a skutkové posúdenie prípadu vykonal pri prvom úkone, ktorý mu patril, preto tento úkon nie je ani nadbytočným. Bol toho názoru, že jeho vyjadrenie bolo spôsobilé pozitívne ovplyvniť rozhodnutie súdu v prospech spotrebiteľa a tento úkon nebol ani nadmerný. Zdôrazňoval, že jeho konanie bolo reakciou na žalobu, ktorou sú porušované práva spotrebiteľa podanej žalobcom, zistil, že nárok je premlčaný, preto vzniesol námietku premlčania. Zdôrazňoval, že námietku premlčania nie je možné zdôvodniť vždy inak, iba tak, ako ju zdôvodňoval, ale pred jej podaním musí preštudovať celý žalobný návrh, keďže námietku premlčania nie je možné vznášať paušálne, bez posúdenia základu nároku a okolnosťami, za akých bol nárok uplatnený. Úkon právnej služby napr. vyjadrenie žalobného návrhu podľa neho nie je možné vnímať len cez to ako je napísaný, ale kompletne, vrátane toho, čo tomu úkonu predchádza. Poukazoval na to, že znenie stanov alebo dokonca názov združenia nie je vyjadrením odbornej zdatnosti členov združenia poskytovať právnu pomoc spotrebiteľom. Záver o tom, že občianske združenie musí mať zo svojej podstaty odborný aparát na právnu pomoc spotrebiteľom je podľa neho nesprávny, neústavný a neudržateľný. Absurdným dôsledkom takéhoto názoru je, že vytvoriť združenie a stať sa jeho členom nemôžu iba osoby s právnickým vzdelaním. Za absurdné považoval vyžadovať, aby členom združenia napr. za Krajské životné prostredie, bol aspoň jeden vyštudovaný environmentalista. Účelnosť trov podľa neho je možné posudzovať iba cez objektívne kritéria, či v konečnom dôsledku úkon právnej služby bol spôsobilý pozitívne v prospech účastníka ovplyvniť rozhodnutie súdu. Zdôrazňoval, že je riadnym účastníkom konania, teda v súlade s článkom 47 ods. 2 Ústavy SR aj Občianskym súdnym poriadkom má právo vždy si zvoliť na zastupovanie advokáta od začiatku konania, nie iba podľa náročnosti prípadu. Poukazoval na článok 169 zmluvy o fungovaní EÚ, článok 47 Charty základných práv EÚ, na rozsudok Súdneho dvora C 279/2009, z ktorého vyplýva právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka

spotrebiteľského združenia právnickej osoby advokátom, napokon poukazoval na dôvody rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/901/2011.

Výrok uznesenia, ktorým konanie bolo zastavené, nebol napadnutý odvolaním, stal sa právoplatným (§ 206 ods. 2 O.s.p.), preto nemohol byť v odvolacom konaní preskúmaný.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a uznesenie v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa na tieto dôvody v poukazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a k odvolacím námietkam udáva:

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že otázku účelnosti vynaložených trov je potrebné interpretovať v súlade s článkom 47 ods. 2 Ústavy, § 3 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z.z., vzhľadom na to, že žalobca namietal účelnosť trov vynaložených vedľajším účastníkom poukazujúc na to, že právne bolo zastúpené advokátom združenie podľa zák.č. 250/2007 Z.z..

Podľa Ústavy každý má právo na súdnu a inú právnu ochranu (článok 46 ods. 1 Ústavy) a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Žiadnym zákonom nie je vylúčené, aby toto základné právo na právnu pomoc uplatnilo aj združenie spotrebiteľov. Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania (každého) advokátom. Obsah tohto základného práva nepredpokladá, že spotrebiteľia združení v nejakom združení sú schopní uplatniť svoje základné právo na súdnu ochranu bez právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom len z dôvodu, že sú právnickou osobou založenou a vzniknutou za špecifickým účelom ochrany spotrebiteľov, takéto združenie môže byť vytvorené aj z osôb, ktoré nemajú žiadny predpoklad, aby sa dokázali právne účinným spôsobom brániť v konaní pred príslušným súdom (znalosť procesných predpisov, ktorú nemožno stotožniť so znalosťou hmotnoprávnej problematiky ochrany spotrebiteľa), tak len zo zamerania na ochranu spotrebiteľa sa nemôže podľa odvolacieho súdu vyvodzovať, že takéto združenie je schopné zabezpečiť realizáciu základného práva na súdnu ochranu bez zastúpenia advokátom. Navyše v zákone č. 250/2007 Z.z. sa združenie uvádza vo viacerých ustanoveniach, ani jedno z týchto ustanovení a rovnako ani Občiansky súdny poriadok neukladá takémuto združeniu, aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom v konaní pred súdmi konalo bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc, ktoré patrí každému, vrátane zastúpenia advokátom. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na článok 2, ods. 3 Ústavy, podľa ktorého každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Združeniu žiaden zákon nezakazuje byť zastúpený advokátom

Podľa § 93 ods. 4. O.s.p. vedľajší účastník má rovnaké procesné práva ako účastník konania, na strane ktorého vystupuje. Preto, to čo sa vzťahuje na účastníka konania, platí najmä z hľadiska náhrady trov konania, aj pre vedľajšieho účastníka.

Je teda zrejmé, že tvrdenie žalobcu uvádzané v odvolaní, že úspech vedľajšieho účastníka nie je automaticky daný úspechom toho účastníka, popri ktorom vedľajší účastník má v konaní vystupovať, nie je dôvodné. Naopak, z citovaného zákonného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že pokiaľ mal úspech v konaní účastník, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje platí, že mal úspech v konaní aj tento vedľajší účastník.

Odvolací súd má za to, že v danom prípade úkony vedľajšieho účastníka, za ktoré mu bola priznaná náhrada trov konania sú úkonmi účelnými, prihliadajúc na obsah spisu, z ktorého vyplýva, že vedľajší účastník vstúpil do konania na základe písomného podania, doručeného súdu prvého stupňa 4.9.2012, vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobe, v ktorom vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku a z tohto dôvodu žiadal žalobu zamietnuť a uplatnil si nárok na náhradu trov konania, bolo doručené súdu 25.9.2012 (k späťvzatiu žaloby došlo 4.1.2013).

Za takýchto okolností odvolací súd má za to, že v žiadnom prípade nemožno hodnotiť úkony vedľajšieho účastníka ako neúčelne vynaložené, ako úkony, ktoré by žiadnym spôsobom neprispeli k ochrane práv žalovaného. Naopak, vzhľadom na celkovú postupnosť možno konštatovať, že práve vznesenie námietky premlčania bolo dôvodom späťvzatia žaloby.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má účastník, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, v danom prípade vedľajší účastník, preto mu bola priznaná náhrada trov konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu v sume 25,73 € a paušálna náhrada 7,81 €, čo je spolu 33,54 €, ktorú je žalobca povinný v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť advokátovi vedľajšieho účastníka do 3 dní po právoplatnosti uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.